

röstens höjning och sänkning är beräknad. H:r D(ahlquist) är derföre en skådespelare för den bildade delen af Publiken, och det är hos denna som han vunnit den utmärktaste framgång. Han har derföre, i Stockholm äfven kunnat gifva sceniska framställningar utom Theatern för fullt hus och med stort bifall. Härvid har han biträdts af H:r Stjernström, en ung skådespelare, som sjelf med beröm uppträdt i tragiska roller. Vi hoppas &c. //att desse Konstnärer också i Finlands hufvudstad skola finna en sådan Publik, som *de* helst önska sig. En dylik önskan som deras tyckes ju numera så sällsynt, att den utom allt annat behag, nästan äger äfven nyhetens. Den torde också lyckligtvis icke vara fullt så svår att tillfredsställa, som en viss författarinna, hvarom Tegnér sjungit:

Den publiken,
som hon sökte bor i Englars riken.//

Pro secundo följer här af: att Du procurerar Dahlquist och hans följeslagare ett godt umgänge för de få dagar han dröjer. Utom Ditt eget föreslår jag Sjöman och Nervander, genom hvilka bekantskaperna kunna vidare utsträckas. D(ahlquist) är icke difficil och kan lätt förmås att declamera en scen i ett sällskap. Bed N(ervan)d(e)r göra detta till ett skäl att införa honom hos Borgströms. Hans vanliga umgänge här, utom hos förnämitemer för modets skuld, är med litteratörer, <***>ter, målare och annat utmärkt folk.

Jag hoppas Du för min skuld tar emot honom som en kamrat, hvarmed han oakadt sitt antagna artiga sätt är mest belåten. Vidare hinner jag ej. Lef Väl och helsa.

Snellman.

Stockholm d. 18 Junii 1840.

30

248 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 20.VI 1840
HUB, JVS handskriftssamling

Käraste Swåger!

Det är med stor skam och harm som jag nu fattar pennan för att besvara Ditt bref af den 10:de sistvekne Februarii som jag för månad tal sedan bekommit. Jag wille gärna försvara mig; men det är oförsvarligt. Att bedja om ursäkt täcks jag ej, ty det förtjenar och kan ej ursäktas. Att förebära kort tid, tröghet o<ch> m(era) d(ylikt) kan ej rimma sig. Således står jag nu här helt skamm flat, och har ingenting att anföra såsom skäl. Men vänta nu; ändå litet: — En gång begynte jag redan ett bref till svar å Ditt men som Svärfar äfven låfte skriva så lämnade jag att vänta på honom nästan alt för länge och fruktlöst.

Wi lefva här stilla och lika nöjda som förr — till och med nöjdare, ty mina oeconomiska affairer hafva nu fått en särdeles god riktning. För att nu till punct pricka beskriva den saken hur dervid tillgått, måste jag be att Du ej ledsnar höra min omständlighet. Efter Din bort resa härifrån sistleden höst skulle jag nödvändigt resa till Lappo och Alavo föratt lämna förskotter på Sägstockar; men war aldeles utan pen(ninga)r. Jag hörde mig om i Wasa och på andra håll; men fick ej. Alt bemödande war förgäfvess — sluteligen föll det mig inn, att wända mig till Lybäck i Nycarleby, och det lyckades. Utan borgen eller annan säkerhet widare än min förskrifning fick jag af honom r(iksdale)r 400 B(an)co och då war jag åter en

rik karl. wid samma tillfälle gaf jag Lybäck det projectet att blifva min Comp(anjo)n om sågen. Han bad mig förslagsvis skrifteligen uppgöra vilkoren och tycktes ej wara deremot. Under min resa till Alavo tänkte ut projectet och wid hem komst satte jag det till pappers ungefär så här. 1/2 sågen med dess inventarier säljes för r(iksdale)r 4 000 B(an)co. Köparen skall försträcka pen(ninga)r till Stock upköp och alla utgifter för Sägverkets bedrivande äfven för min del ränte fritt till dess Plankorne med fördel kunna realiseres. Detta project tillsände jag honom i början af detta år och då jag kort derefter personligen besökte honom, mente han sig ej kunna lägga sig så widt ut och lägga sig uti för widlyftiga affairer samt att han dessutom ansåg priset för högt o(ch) m(era) d(ylikt).

10

Detta war emellertid för mig ledsam motstöt ty omöjligheten för mig att kunna bedrifva werket war tydligen för mina ögon och war mitt enda hopp om inte. Men jag lätt mig ej tryta jag reste genast till Jacobstad gick till Commerce Rådet Malm beskref för förhållandet med Sågen och gjorde honom samma project som Lybäck. Några dagar derefter kom han (Malmen) hit och Köpet, uppgjordes på sätt som jag redan nemnt.

Nu går jag på med fullt alfvar att bedrifva Sägverket. I vår hade jag wid upmätningen öfver 6 000 tolfter stock ungefär hälften Furu och hälften gran 14, 16 och 21 fots långa. Furu werket wid hvars flåtning jag sjelf war kunde ej i vår nedfås, ty wi hafva här hela wären haft oändeligen litet watten och aldeles ingen wårflod. På denna flåtning resa slet min kropp så mycket ondt att aldrig ännu i min lefnad slitit så mycket ondt. För widlyftigt blefve det att beskrifva alla de svårigheter som härvid mötte. Emellertid har jag efter den resan mått utmärkt bra. Jag har på hela wären ej haft nästan als någon smärta i mitt bröst. Ja, jag känner mig så frisk och stark i Kroppen att jag måste högeligen förundra mig. Gran Stockarne har jag med stor möda fått hit hem. De sågas nu. Se Du nu K(äre) B(roder) så där hafva nu våra jordiska utsigter klarnat. Malmen är en utmärkt ordentelig affairman. En hederlig och bra Karl. Ej länge war förr än rycktet om denna handel kom till NyCarleby och då finge de alla där öppna ögon. Lybäck Hammarin och många andra blefvo helt rasande, ty ansågo sig på sätt och vis hafva förmon för någon utom NyCarleby.

20

30

Lithen bland andra hade wid ett tillfälle brusat ut mot mig och bland annat ment att jag undrar hvem som will hafva hans råsk Plankor, han lär wäl wänta att man skall göra efter frågan; men det är ej waligt Köpman frågar efter Bonds wara, utan Bond plär bjuda Köpman. Så där för en ut och annan på annat sätt. Emellertid war det ej länge derefter som Lithen kom hit och ville handla Bräder. Frågte priset på många sorter och wille på alt pruta; men då jag stod fast wid mitt pris, nödgades han ändå taga några tolfte. Nu will han åter Köpa Plankor.

40

I vår hafva NyCarlebyboerne warit mycket argiga för att erhålla Bräder, dem de warit uti stort behof af. I år hafva wi wäl ej haft en så wacker vår som i fjol; men ändå tämmeligen wacker, så att alla växter stå utmärkt härliga. 10 Tunnor Korn utsåddes här i wårast. I Din Kryddgård växer och frodas alla Buskar som Du blanterade utom winbärs buskarne. de hafva alla dött ut. Anna har nu planterat hvarjehanda grön saker. Mera Muld hafva wi äfven låtit släpa Dit. Huset till den nya Mjölqvarnen här i Keppo har jag upptimrat och efter par weckor får jag syn., Mölnarsqvarn har jag reparerat och låtit i den insätta 2:ne nya wattu hjul, så att nu går den i full fart. Bron är och i ordning satt. Mina hästar äro oakadt stränga körslor i tämmeligen godt skick. Märta fick Jul tiden missfall. Nu har jag i vår låtit bestiga den, få se hvad det blir. Splitan har blifvit tämmeligen stor; är qvick och munter.

50

Svärfar lefver och mår bra och är nöjd. Största delen af sin redbaraste

Lös egendom släpade han i wintrast till NyCarleby och sålde den där på Auction. Af de medel han derigenom erhöil och med bidrag af det han genom resa till G(ämla)Carleby kunde inbringa betalte han Prosten. Till Krono Utskyldernes betalande sålde han en ko och någo annat smått, så att han nu för i år har redt de wärsta björnarne ifrån sig. Hvad smått Gubben eljest behöft har jag lämnat honom. De pen(ninga)r August lämnade mig för att hålla Gubben till handa behöfde August wid sin flyttning till Christina hvarföre jag återbetalte honom hela den summan, utan afkortning på hvad som blifvit utgifvit.

10 Svärfar fortfar att wara lika kryg och rask. Intet särdeles upror har man, nu på en lång tid hört derifrån. Det tyckes nu wara mera tyst och stilla. För några dagar sedan war Svärfar hit efter tjär Tunnor. Baron Stromberg lefver i hoppet att blifva en rik man. Länsman Polwiander i Storkyro dog i wårast, just sådan som han lefwat. Han hade för flera år sedan uti wittnens närvaro utsedt Stromberg till utredningsman i sitt bo efter sin död och derföre låft honom r(iksdale)r 10 000 R(iks)g(äld)s. Baron gör nu anspråk på denna summa och är tämmeligen säker om att utfå den. Hela Polwianders behållning skall upgå till något öfver 2 hundra tusen r(iksdale)r R(iks)g(äld)s. Hela hans lös egendom bestod uti ett skrin
20 1 grön g(amma)l Frack 1 par Byxor, 1 Skjorta 1 par Strompor och 1 par Stöflor. Föröfrigt Contanter och egendommar. På sin sote säng och kort före än han själades blädrade han i sina reverser och räknade ränta å dem. Nu possessar arfwingarne om hvem som skall få ärfva.

Att August redan i wintrast flyttade till Christina torde wäl redan wara Dig bekant. Äfven förmodar jag att August underrättat Dig om Sofis död. Hon är då icke mera iblad de lefwandes antal. Stackars August. Det war en svår stöt. Men sådan är werldens gång. Får wi ej snart wänta Svåger Janne hit?

30 Tultan talar ännu om Brobror och glömmar ej att hvar afton be Gud wälsigna Brobror. Både Tultan och Hilman hafva warit friska och raska Hilma springer redan hvar hon will och begynner äfven tala smått. Pappa är för tredje gången gift med sin Svägerska Enkefru Sneckendahl. Nytt Sockneskrifware wal war här i wintrast och Forssen fick äfven denna gång flesta rösterna. Öfver detta wal beswärade jag mig äfven; men wann ingen ändring.

Carl wänta wi till midsommarn hem, få se om han kommer och få se om han kunnat taga Cadidat examen. Han har warit nästan hela wintern och wåren skral. Ursäkta nu K(äre) B(roder) att jag så här pladtrat om likt och olikt, hoppat från ett till ett annat, just så som tankarne flygit.

40 Nu ber jag sluteligen att Du häilst med några få rader wille låta mig weta hvar Du fins hur Du mår, när vi få wänta Dig hit åt o(ch) m(era) d(y)likt. Kanske kunde wi nu herbergera Dig bättre än sist.

Anna och Tultan skicka en hjertlig helsning. Gud wälsigne Dig!

Lef wäll!
Otto.

Keppo d:n 20 Junii 1840.